

31/12/93
ΠΕ/ΣΚ/065

ΤΟ

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1901-1903

Ἐπι τῆς Προεδρείας

τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

« ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ »

1903

ΤΟ
ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1901-1903

Ἐπὶ τῆς Προεδρείας

τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1903

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἐκδοθὲν εἰς 10 τεύχη περιέχει τὰ ἐπόμενα ἄρθρα. Τὰ μὴ φέροντα ὀνοματεπώνυμον ἢ ψευδώνυμον διατριβογράφου (ἴδε κατωτέρω ὀνόματα τούτων) προήλθον ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Γεωργίου Π. Ἀρβανίτου περὶ τὰ τεσσαράκοντα τὸν ἀριθμὸν.

1) Ἴσχυροὶ ἐν τῇ Ἐνώσει. Ἐμπρὸς εἰς τὸ ἔργον	Σελ.	1—2
2) Τοῖς Συναδέλφοις.	»	1, 35, 51, 64
3) Σπουδαιότατον ἐθνικὸν ζήτημα. Ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλλην. Γλώσσης.	»	2—3
4) Περί Γυμναστικῆς, ὑπὸ Μ. Βρατσάνου	»	4, 15—16
5) Τὰ πλήρη Δημοτικὰ σχολεῖα καὶ τὰ Ἑλληνικά.	»	5
6) Ζωτικώτατον ζήτημα. Τὰ διδακτήρια	»	6
7) Σκέψεις καὶ γνώμαι πρὸς βελτίωσιν τῆς σχολικῆς νομοθεσίας κλπ.	»	7—9
8) Καταστατικὸν τοῦ Συνδέσμου,	»	9—12
9) Δηλώσεις κλπ.	»	12, 20, 28, 36, 52, 60, 64,
10) Πάντες ἐπὶ τὴν ἑνώσιν. Ὑπὲρ ἀγῶνος ἱεροῦ	»	13
11) Τὸ δημ. σχολεῖον τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος ὑπὸ Θ. Ἀποστολοπούλου	»	14—15
12) Ποῖον τὸ ἔργον τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως κτλ. ὑπὸ Ἐμ. Ἀρκᾶ.	»	17
13) Ἀνθρώπους τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοδιδασκάλων. Μισθοὶ καὶ ἐνοικία.	»	17—18
14) Πτυχίον καὶ μισθοί.	»	18
15) Κατάλογος ἐγγραφομένων μελῶν τοῦ Συνδέσμου	»	18, 19, 28, 36, 52, 60, 82
16) Κανονισμὸς τοῦ Περιοδικοῦ.	»	19—20
17) Δημιουργία ἔθνους μεγάλο καὶ ἰσχυροῦ	»	21—22
18) Παιδαγωγικὸν Συνέδριον. Ἐπιστολὴ τοῦ δημοδιδασκάλου Σωτ. Φαροῦ.	»	22—24
19) Ἡ ἐκτὸς τοῦ σχολείου δράσις τοῦ διδασκάλου ὑπὸ Β. Βογιᾶ.	»	25—26
20) Περί τόνων τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ὑπὸ Δ. η. Μελανδρινοῦ	»	27—28
21) Ἔργασίαι τοῦ Συνδέσμου (Συνεδρία κλπ).	»	28, 30, 51, 60, 65, 80, 32
22) Προπαρασκευὴ διὰ τὸν πρακτικὸν βίον ὑπὸ Μιχ. Σακελλαροπούλου	»	29—31
23) Μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἀειμνήτου Πετρίδου	»	31—32
24) Μνημόσυνον ἐν Πειραιεὶ καὶ λόγος ἐπιμνημόσυνος ὑπὸ Β. Βογιᾶ.	»	32—33
25) Ὀμιλία περὶ συστάσεως λαϊκῆς σχολῆς ἐν Καρδίτῃ Δ. Δέπου.	»	33—34
26) Προαγωγή Δημοδιδασκάλων	»	34—35
27) Εἰσαγωγικὴ ἔκθεσις καὶ σχέδιον νόμου περὶ συνδρομῆς τοῦ Δημοσίου.	»	37—39
28) Ἐκκλησις τοῦ Συνδέσμου πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τοῦ κράτους Δημοδιδασκάλ.	»	39—40
29) Ἐνωσις—Δύναμις.	»	41—42
30) Ὑπόμνημα τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὴν Βουλὴν	»	42—44
31) Μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ Πετρίδου ἐν Ἀθήναις καὶ λόγος Ν. Βάγια.	»	44—46
32) Συναπισμὸς τῶν Δημοδιδασκάλων τοῦ Κράτους. Τηλεγραφήματα, ἐπιστολαί.	»	46—51
33) Ἀναγκαῖα Δήλωσις. Παιδαγωγικὴ συζήτησις περὶ τῆς πρώτης ἀναγνώσεως.	»	53—55
34) Τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ ἡ ἀγόρευσις τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Τζιθανοπούλου.	»	55—56
35) Ἐκπαιδευτικὰ Μακεδονίας ὑπὸ Ἡλία Παπαναστασίου Μακεδόνας	»	56—58
36) Ἡ Γυμναστικὴ ὑπὸ Γαρεάτου	»	58—60
37) Ὁ Γρηγ. Μαρασλῆς ἐπίτιμος Πρόεδρος. Ἐπιστολαὶ διαμειφθεῖσαι.	»	61—62
38) Ἐκθεσις ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸ ἔτος 1902.	»	62—63
39) Προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1903.	»	63
40) Ἐπίκλησις ὑπὲρ τοῦ Παναγίου τάφου	»	64
41) Σχέδιον νόμου ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν περὶ ἐπιθεωρητῶν καὶ συμπληρώσεως τοῦ ΒΤΜΟ' Νόμου.	»	65—67
42) Νομοσχέδιον περὶ συνδρομῆς τοῦ Δημ. διὰ τὰ ἐξοδα τῆς Δ. Ἐκπαιδεύσεως	»	67—68
43) Ὑπόμνημα τοῦ Συνδέσμου περὶ βελτιώσεως τῆς νομοθεσίας	»	69—72
44) Γνώμη περὶ διοργανώσεως τοῦ Συνδέσμου. Τοπικοὶ καὶ Κεντρικοὶ Σύλλογοι.	»	73—74
45) Γνώμη καταχωρηθεῖσα ἐν τῇ « Ἀκροπόλει » περὶ τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως	»	74—76
46) Ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα ἐν τῇ « Ἀκροπόλει ». Ἐπίκρισις γνωμῶν.	»	76—77
47) Τὸ Γλωσσικὸν Ζήτημα	»	77—80
48) Διεθνῆς Ἐκθεσις Ἀθηνῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου ἑλληνοδίκης κτλ.	»	81—82.
49) Λογοδοσία Γ. Π. Ἀρβανίτου περὶ τῶν πεπραγμένων ἐπὶ τῆς προεδρείας του.	»	

ΤΟ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἔτησὶα συνδρομὴ προπληρωτέα

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ..... Δρ. 5

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... Φρ. 5

[Εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἀποστέλλεται δωρεάν].

Διατριβαί, εἰδήσεις κ.λ.π.

Δέον νὰ ἀπευθύνωνται

πρὸς τὸν

ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἐνώσει.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐχαριστήριον.—Τοῖς κ. Συναδέλφοις.—Ἴσχυροὶ ἐν τῇ ἐνώσει.—Σπουδαιότατον Ἐθνικὸν ζήτημα.—Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα.—Περὶ γυμναστικῆς ὑπὸ Μ. Βρατσάνου.—Τὰ πλήρη Δημοτ. καὶ Ἑλληνικά σχολεῖα.—Ζωτικώτατον ζήτημα.—Τὰ διδακτήρια.—Σκέψεις καὶ γνώμαι πρὸς βελτίωσιν τῆς σχολικ. νομοθεσίας τῶν διδακτικῶν μεθόδων καὶ ὀργάνων.—Καταστατικὸν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων δημοδ.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνεληθὸν καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν πρότασιν τοῦ κ. Θεοδώρου Ἀποστολοπούλου, ὅπως πρὸς τῇ πνευματικῇ αὐτοῦ συνδρομῇ παρέχει ἰδίαις δαπάναις τὴν τυπογραφικὴν ἐργασίαν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, ἐξ οὗ αἰσθητῶς ἐλαττοῦται ἡ δαπάνη αὐτοῦ, ἀποφασίζει καὶ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ πρὸς τὸν ἄοκνον τοῦτον ἐργάτην τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τοῖς ἐγγενέσι τούτοις αἰσθήμασι.

ΤΟΙΣ Κ. ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙΣ

Συμφώνως τῇ τροποποιήσει τοῦ Καταστατικοῦ τὸ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου συνεχίζον τὴν ἔκδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ τούτου, ἥτις ἀπὸ διαιτίας καὶ πλέον εἶχε διακοπῆ προβαίνει τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου τούτου.

Τὴν προσγινομένην ὀφείλειαν ἡμῖν τε καὶ τῷ ἔθνει ἐκ τῆς τακτικῆς διατηρήσεως τοῦ ἐπισημοῦ τούτου ὀργάνου τῆς ἐπικοινωνίας τῶν ἀπανταχοῦ συναδέλφων πᾶς τις δύναται νὰ φαντασθῇ ἐλπίζοντες ἐπομένως, ὅτι ἅπαντες οἱ συναδέλφοι θὰ σπεύσωσι νὰ ἐγγραφῶσι μέλη τοῦ Συνδέσμου ἀποστέλλοντες τὴν εἰσφορὰν τῶν ἐκ δρ. 2 καθ' ἑξάμηνιαν.

Ὡσαύτως ποιῶμεν γνωστὸν, ὅτι μόνον τὸ περιοδικὸν τοῦτο εἶναι τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Συνδέσμου ἄσχετον πρὸς ἕτερα ἐκδιδόμενα ὑπὸ ἀτόμων.

Ἴσχυροὶ ἐν τῇ ἐνώσει

Ἐμπρὸς εἰς τὸ ἔργον!

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἐν τῇ ἐνώσει, εἴτε ὕλικῃ, εἴτε πνευματικῃ, ἔγκειται ἡ ἰσχὺς, ἡ δύναμις, τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ ὑπεροχὴ.

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας, τοῦ πλούτου τῆς τε Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς εἰς περιβλεπτόν ἀκμὴν ἐπὶ τῆς ἀληθείας ταύτης στηρίζεται.

Αἱ μεγάλαι ἐνώσεις, (τὰ Τράστ) τῆς Ἀμερικῆς, ἀπειλοῦσαι νὰ καταπνίξωσι πᾶσαν ἐργασίαν ἀτόμου ἢ εταιρικῆς ομάδος μικροτέρας, πασιφανῶς κηρύττουσιν, ὅτι ἐν τῇ μεγαλειτέρῃ ἐνώσει ἐμπερικλείεται ἐπιβλητικώτερα ἰσχὺς.

Ἡ αὐτὴ ἀλήθεια ἰσχύει βέβαια καὶ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ἐνώσεων καὶ ἐπικοινωνιῶν. Πᾶσα ἰδέα ἀναγνωριζομένη παρὰ περισσοτέρων ἐξέρχεται θαυραλεώτερον, ἐπιβάλλεται μεγαλοπρεπέστερον, ἐπιφέρει μείζονα ἀποτελέσματα.

Οἱ Σύλλογοι συγκεντροῦσι πᾶσας τὰς δυνατὰς γνώμας καὶ ἰδέας, περὶ παντὸς ζητήματος καὶ ὑποβάλλουσιν ὑπὸ τὸν γενικὸν ἔλεγχον, οὕτω δὲ ἀναλάμπει μόνῃ ἡ ὀρθή, ἡ σωστικὴ.

Ἡ κοινωνικότης τοῦ ἀνθρώπου προϋποθέτει ἢ μᾶλλον ἐπιβάλλει τὴν ὑπαρξίν συλλόγων, καὶ μάλιστα ἐν κράτεσιν, ἐν οἷς ἡ πολιτικὴ κατάστασις εὐρίσκεται ἐν ζυμῷ.

σει. Διὰ τῶν συλλόγων ὁ ἄνθρωπος ἀνυψοῦται, τελειοποιεῖται καὶ ἐνισχύεται ἐκ τῆς ἀλληλεγγύης ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ βίου, ὅστις δυσχερῶς διεξάγεται σήμερον μὲ τὰς ἀτομικὰς δυνάμεις ἀπομεμονωμένου ἀνθρώπου, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν καταπληκτικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἔργων αὐτοῦ.

Σύμπαν δὲ τὸ κράτος μας εἶναι εἰς μέγας σύλλογος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς δράσεως τῶν ὑπαλλήλων ποικίλων συλλόγων. Ἐὰν ἡ ἀληθὲς, ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης καταστάσεως τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως μετροῦται ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἀνάπτυξις πασῶν τῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους, ὕλικῶν καὶ πνευματικῶν, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἐμπορίας, τῆς στρατιωτ. παρασκευῆς καὶ ἐν γένει τῆς ἀκμῆς τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς εὐδαιμονίας αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται κατὰ πρῶτον λόγον ἡ συνένωσις, ἡ ἐνεργὸς πνευματικὴ ἐπικοινωνία καὶ σύμπραξις, πάντων τῶν ἐργατῶν τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ πάντες οἱ πολῖται δεόν νὰ παρακολουθῶσι μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς δυνατῆς ἀρωγῆς τὴν πορείαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐθνικωτάτης ταύτης καὶ τόσον ἀπαραιτήτου ὑπὸ πολιτ. καὶ κοινωνικὴν ἔποσιν συνεργασίας.

Ἀναμινησκόμενοι τὴν παγκόσμιον ὑπεροχὴν τῶν προγόνων ἡμῶν, παραβάλλοντες δὲ ταύτην πρὸς τὴν σημερινὴν ἡμῶν κατάπτωσιν, καθ' ἣν τὰ πάντα ἀναμένομεν ἀπὸ τοῦ προηγημένου λαοῦ τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀμερικῆς, πνευματικὰ καὶ ὕλικὰ προϊόντα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν πάλαι παγκόσμιον πρωτοπορείαν τῶν προγόνων ἡμῶν, πρὸς δὲ καὶ τὰς πλείστας ἀπαραιτήτους ἐπιειχοῦσας ἐθνικὰς ὑποχρεώσεις, ὅφ' ὧν περιστοιχιζόμεθα, πρέπει νὰ σπεύσωμεν ἡμεῖς οἱ ὑπὸ τῆς θείας προνοίας εὐμοιρησάντες νὰ τιμηθῶμεν διὰ τοῦ ὑψίστου καὶ ἱεροῦ τούτου ἔργου, ἡμεῖς οἱ πνευματικοὶ ἀνάδοχοι σύμπαντος τοῦ ἔθνους, οἱ σκαπανεῖς τῆς εὐδαιμονίας αὐτοῦ, νὰ θέσωμεν ἐπὶ κοινὴν βάσανον πάντα τὰ ζητήματα τὰ

ἀναγόμενα εἰς τὴν Δημοτ. Ἐκπαίδευσιν. Αἱ νέαι μάλιστα ἰδέαι αἱ ἐπιχρυσθεῖσαι ἐν αὐτῇ ἀπὸ τοῦ 1878 διὰ τῆς συστάσεως τῶν νέων διδασκαλείων καὶ ἐπὶ εἰκοσαεταίαν γενικευθεῖσαι, ζυμωθεῖσαι καὶ ἐγκλιματισθεῖσαι, ἔχουσιν ἀνάγκην διερευνήσεως καὶ ἀποκαθάρσεως· ἐκ τῆς διακαμινεύσεως δὲ ταύτης θέλουσιν ἀπορρῆσαι διανυγέστερα, ὑγιέστερα, σωστικώτερα πορίσματα.

Ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος ἃς μᾶς ἐνώνη καὶ ἐνισχύη ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ, ἡ δὲ συναίσθησις, ὅτι ἔχομεν τὴν ὑψίστην ἀποστολὴν ἐν τῷ ἔθνει, ἃς μᾶς παρηγορῆ ἐν ταῖς ἀναφρομέναις δυσχεραῖαις τοῦ ἔργου καὶ ἃς παρέχῃ τὴν φαιδρὰν ἐλπίδα, ὅτι τάχιστα θὰ συντελεσθῇ ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἐνίσχυσις καὶ βελτίωσις, ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἀποκατάστασις.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.— Ἀπλοποιήσις αὐτῆς.— Ἀνάγκη Συνεδρίου.

Τὰ ζητήματα, ἅπερ συσχετίζονται μὲ τὴν Δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν βάσιν τῆς πολυσυνθέτου κοινωνικῆς πυραμίδος εἶναι πάμπολλα καὶ ποικίλα. Ἦδη θίγομεν τινὰ ἐκ τῶν ἐχόντων ἀμεσώτεραν σχέσιν, ἐφ' ὧν προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν καὶ συζήτησιν τῶν συναδέλφων:

Καὶ πρῶτον περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς γλώσσης φρονοῦμεν τὰ ἐπόμενα.

Εἶναι πανθομολογούμενον, ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν γλώσσης ἐν τοῖς διαφόροις σχολείοις δὲν ἀποφέρει καρποὺς ἱκανοποιητικούς. Ἐξ αἰσχύνης βεβαίως πρέπει νὰ καλύψωμεν τὸ πρόσωπον οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι καὶ καθηγηταί, ὅταν ἀναλογισθῶμεν, ὅτι οἱ Γερμανόπαιδες ἀπέρχονται τῶν Γυμνασίων τῶν κατέχοντες τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καλλίτερον ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, καίτοι ἡμεῖς μὲν (ἐκ τῆς οἰκογενείας νηπιόθεν) γινώσκουμεν τὰ 1/3 τῆς ἀρχαίας Ἑλ-

ληνικῆς, (διότι ἐξ 20 κατὰ σειράν λέξεων ἀρχαίου κειμένου 3—5 λέξεις εἶναι ἡμῖν ἄγνωστοι), ἐκεῖνοι δὲ ἀγνοοῦσι καὶ τὰ 2/3, πρὸς δὲ σήμερον ἡέκμαθσις ξένων γλωσσῶν διὰ τῆς ἀπλοποιήσεως τῆς μεθόδου τῆς διδασκαλίας αὐτῶν κατέστη δυνατὴ καὶ παρ' ἡμῖν ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου, ἐντὸς ἑξαμῆνου ἢ ἔτους, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ δεκαεταίαν καὶ πλέον, ἀπὸ τοῦ Δημοτ. σχολείου μέχρι καὶ τῆς ἀνωτάτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου δὲν κατορθοῦται παρ' ἡμῖν ἡ ἐκμάθησις τῆς ἡμετέρας γλώσσης. Τοῦτο ἀδυστάτως πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸ ἔλλειπὸς καὶ σφαιερὸν τῆς μεθόδου, ἢν ἀκολουθοῦμεν ἐν τῷ μαθήματι τούτῳ. Βεβαίως ἡ πείρα καὶ ἡ πρόοδος τῶν προηγουμένων εἰς τὰ γράμματα ἔθνῶν συνετέλεσαν καὶ παρ' ἡμῖν σπουδαίως εἰς τὴν ἀπλοποίησιν τῆς διδασκαλίας τῶν ἄλλων μαθημάτων, π. χ. τῆς ἀριθμητικῆς, τῆς φυσικῆς κλπ. Ἄλλ' ἐν τῷ μαθήματι τῆς γλώσσης παρ' ἡμῖν δὲν ἀπαντῶσιν αἱ αὐταὶ προϋποθέσεις καὶ ἀναλογίαι καὶ εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆς διδασκαλίας καὶ εἰς τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς· διότι τὸ ὑποκείμενον τῆς διδασκαλίας, ὁ Ἑλληνόπαις, κατέχει ἐκ τῆς οἰκογενείας τὴν μητρικὴν γλῶσσαν, ἐξ ἧς δεόν νὰ ὀρμᾶται ἡ διδασκαλία τῆς ἀρχαίας γλώσσης κατὰ τὰ γενικὰ ἀξιώματα τῆς ἐπιστήμης «ἐκ τῶν γνωστῶν ἐπὶ τὰ ἄγνωστα, ἐκ τῶν ἀπλουστέρων ἐπὶ τὰ συνθετώτερα κλπ.» καὶ τὴν ὁποῖαν μητρικὴν Ἑλλ. γλῶσσαν ἀγνοεῖ βεβαίως ὁ ἀλλοεθνὴς, Γάλλος, Γερμανὸς συγγραφεὺς γραμματικῆς· ἐπομένως οὗτος δὲν δύναται νὰ συγγράψῃ γραμματικὴν δι' Ἑλληνόπαιδας μετὰ τῆς δεούσης μεθοδικῆς πορείας καὶ ταξινομήσεως τῆς ἕλης. Τὴν ἀπλοποίησιν καὶ βελτίωσιν τῆς μεθόδου τῆς γλώσσης ἡμῶν ἐπομένως μόνον παρὰ τῶν Ἑλλήνων δεόν νὰ ἐλπίζωμεν, οἵτινες κατέχοντες τὴν μητρικὴν τῶν γλῶσσῶν δύναται κατὰ τὰ γεν. ἀξιώματα τῆς ἐπιστήμης νὰ προσαρμόσωσι τὸ ἀντικείμενον τῆς διδασκαλίας, εἴτε τὴν καθαρὰν νέαν, εἴτε τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν εἰς τὴν γνωστὴν μητρικὴν Ἑλλ. γλῶσσαν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην προσαρμογὴν οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα δύναται νὰ ὠφελῶσιν αἱ Γραμματικαὶ καὶ ξένων γλωσσῶν· διότι ἢ ἡμετέρα γλῶσσα, τὴν ὁποῖαν ἐπιδιώκομεν νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς μαθητὰς ἢ νὰ βελτιώσωμεν, δὲν παρουσιάζει παρ' ἡμῖν τὰς αὐτὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς ἀφαιρητικῆς, ἐξ ἧς ὀρμᾶται ἡ διδασκαλία τῆς γλώσσης, καὶ τοῦ τέρματος εἰς ὃ καταλήγει οἷας παρὰ τοῖς ξένοις λαοῖς καὶ τοῖς ἡμετέροις κατὰ τὰ τυπικὰ συντακτικὰ καὶ λοιπὰ ἰδιώματα τῶν γλωσσῶν.

Ἐν ἐπομένοις δὲ ἄρθροις εἰδικώτερον θέλομεν ἀναπτύξει τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ ἀπλοποίησις τῆς διδασκαλίας τῆς γλώσσης καὶ ἐν τῷ τυπικῷ, καὶ ἐν τῇ λοιπῇ πλοκῇ αὐτῆς.

Οὕτω λοιπὸν φρονοῦμεν, ὅτι δύναται νὰ ἀπλοποιηθῇ ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας τῆς γλώσσης, ὥστε πάντες οἱ Ἕλληνες, ἀπόφοιτοι τῆς ἐξαετοῦς δημοτ. σχολείων, νὰ καταστῶσιν ἱκανοὶ νὰ ἐννοῶσι τὰ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία καὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τοὺς ἀπλουστέρους Ἀττικοὺς πεζοὺς συγγραφεῖς. Πᾶς τις δύναται νὰ ἐννοήσῃ τὸ ἐντεῦθεν κέρδος· οἱ μεταβαίνοντες μαθηταὶ εἰς ἀνωτέρας σπουδὰς ἐπαρκῶς θὰ ἐμβαθύνωσι καὶ εἰς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα καὶ εἰς τὸν πλοῦτον τῶν ιδεῶν τῶν ἀρχαίων ἡμῶν συγγραμμάτων καὶ ἐν γένει ἢ Ἑλλ. παιδεία θὰ ἀνυψωθῇ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν ἐν τῇ οἰκουμένῃ θέσιν· πάντων δὲ τῶν Ἑλλήνων τό τε θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν αἶσθημα θέλει ἀνυψωθῆ καὶ ἡ φιλαναγνώσια, τὸ μέσον τοῦτο τῆς διαρκούς διδασκαλίας καὶ φωτισμοῦ, θέλει ἀναπτυχθῆ. Ἡ δὲ Ἑλλ. γλῶσσα θὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπέροχον ἐκπολιτιστικὴν δύναμιν ἐν τῇ ὑψηλίῳ.

Ἐπιβάλλεται ἐπομένως εἰς τοὺς ἀρμοδίους, ὅπως σπεύσωσι καὶ καλέσωσιν εἰς συνέδριον πάντα τοὺς δυναμένους νὰ ἐκφέρωσι γνώμας ἐπὶ τοῦ ἐθνικωτάτου τούτου ζητήματος, τῆς ἀπλοποιήσεως τῆς μεθόδου τῆς γλώσσης.

ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Ἀπόσπασμα ἐξ ἀνεκδότου συγγρα-
φῆς τοῦ παιδαγωγοῦ κ. Μιλτιά-
δου Βρατσάνου.

... Οἱ Ἕλληνες ἀνέκαθεν ἐγυμνάζοντο· δὲν ὑπῆρχε πόλις ἑλληνική, μὴ ἔχουσα γυμνάσιον διὰ τοὺς παῖδας καὶ τοὺς πολίτας καθύλου καὶ παλαιστραν διὰ τοὺς ἀθλητάς. Ἡδύνατό τις, ὡς λέγει ὁ Πλούταρχος, νὰ εὕρη πόλεις ἀτει-
χίστους, ἀπαιδεύτους, ἀλλ' οὐχὶ καὶ μὴ ἀσκου-
μένους εἰς τὴν γυμναστικήν. Οἱ διάφοροι ἀγῶ-
νες, οἱ ὅποιοι ἐτελοῦντο καθ' ὠρισμένα χρονικά
διαστήματα, ἔχουσιν ἀρχαιοτάτην τὴν καταγω-
γὴν. Τὰ Ὀλύμπια, τὰ Ἰσθμια, τὰ Πύθια καὶ
τὰ Νέμεα ἔλαβον σύστασιν ἀπ' ἀρχαίων χρόνων,
ὅποτε ἡ Ἑλλάς δὲν εἶχεν ἀκόμη συγκροτηθῆ
πολιτικῶς. Τὰ μυθεύματα τῶν ἱερέων τῆς Ἡλι-
δος ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἰδαῖον Ἡρακλέα, κατὰ
τοὺς χρόνους τοῦ Κρόνου, τὴν σύστασιν τῶν
Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων (Παυσαν. Ε, 7, 4)· πεν-
τήκοντα δ' ἔτη μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κα-
τακλυσμόν, Κλύμενος, ἀπόγονος τοῦ Ἰδαίου
Ἡρακλέους, ἐλθὼν ἐκ Κρήτης, ἐτέλεσε τὴν ἐορ-
τὴν ταύτην. Ὁ Πέλοψ ἔπειτα ἐώρτασεν αὐτὴν
εἰς τιμὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, καὶ τέλος ὁ Ἡρα-
κλῆς, ὁ τοῦ Ἀμφιτρώωνος, κυριεύσας τὴν Ἡλιδά,
ἀνανέωσεν αὐτήν. Τὰ Ἰσθμια ἤγοντο εἰς τιμὴν
τοῦ Ποσειδῶνος ἐν τῷ Κορινθιακῷ Ἰσθμῷ καὶ
κατεστάθησαν κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Σιούφου
(Ἀπολλοδ. Γ. Δ, 3 — Παυσαν. Β. 1, 3) καὶ
διωργανώθησαν ὕστερον συστηματικώτερον ὑπὸ
τοῦ Θεσέως, κατὰ ζῆλον Ἡρακλέους, ὅστις
συνεκρότησε τὰ Ὀλύμπια. (Πλούταρχ. Θεσ.
XXV). Τὰ Πύθια, τελούμενα ἐν τῇ χώρᾳ τῶν
Δελφῶν, κατὰ τοὺς ἀρχαίους μύθους, συνέ-
στησεν αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων (Ἀθην. ΙΕ, 701 —
Σχόλ. ὑποθέσ. Πινδάρου Πύθια). Τὰ Νέμεα τέ-
λος τελούμενα ἐν τῇ Νεμέᾳ πλησίον τῶν ἐν Ἀρ-
γολίδι Κλεωνῶν κατὰ διάφορα μυθεύματα συνε-
στάθησαν ὑπὸ τῶν ἐπὶ Θήβαις στρατευταμένων
ἡγεμόνων. (Παυσαν. Β. 15, 2 ποτ.).

Ἡ γυμναστικὴ ἦτο τὸ γινώσκισμα ἑλληνικῆς
κοινωνίας· ὅπου ἐτελοῦντο γυμνάσια καὶ γυμνα-
στικοὶ ἀγῶνες, ἐκεῖ κατώκουν Ἕλληνες. Ἡ ἀρ-
γία καὶ ἡ ὀκνηρία, ἡ τρυφηλότης καὶ ἡ ἀκίνη-
σία, ἦσαν ἐλαττώματα τῶν ἀβροδιαίτων καὶ

τρυφηλῶν τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς λαῶν. Οἱ
Ἀσιατικοὶ καὶ Ἀφρικανοὶ ἐφαίνοντο ὡς στερού-
μενοι ποδῶν καὶ χειρῶν· διετήρουν αὐτοὺς εἰς
παντελεῖ ἀκίνησίαν τόσον νωθροὶ καὶ ὀκνηροὶ
ἦσαν Ὑπῆρχον ἐκεῖ πλούσιοι, οἵτινες οὐδὲ νὰ
ἐνδυθῶσι μόνοι τῶν ἡδύναντο. Οἱ Ἕλληνες ἀνέ-
καθεν ἦσαν φιλόπονοι, ἀνδρείοι καὶ καρτερικοί.
Οἱ συστήσαντες τοὺς γυμναστικούς ἀγῶνας οὐ-
δὲν ἄλλο ἐπραξάν, ἢ νὰ ἐπιστημοποιήσωσι τὴν
ἔμφυτον ὀρμὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ γυμνάζε-
σθαι. Ἐθεωρεῖτο εἰς τοὺς Ἕλληνας ἡ γυμνα-
στικὴ ὡς ἀνάγκη, καθὼς ἡ τροφή καὶ ὁ ὕπνος·
δὲν ἡδύναντο νὰ ζήσωσιν, εἰ μὴ ἐγυμνάζοντο.
Ἡ Σπάρτη δὲν ὑπεχρέου τοὺς πολίτας αὐτῆς
νὰ μαθηθῶσι γράμματα καὶ τέχνας, ἡνάγκα-
ζεν ὁμοῦ αὐτοὺς νὰ γυμνάζωνται. Ἐθεωρεῖτο ἡ
γυμναστικὴ παρ' αὐτοῖς ὡς τὸ περισπούδαστον
πάντων τῶν μαθημάτων.

Οἱ Ἕλληνες ἀνέκαθεν εἶχον ἀκριβῆ γινῶσιν
τῶν ἀγῶνων ἀποτελεσμάτων τῆς ἀσκήσεως τῶν
σωμάτων. Ἡ ἐνίσχυσις τῶν σωματικῶν δυνά-
μεων ἦτο ἀλάνθαστον μέσον τῆς διατηρήσεως
τῆς υγείας. Διὰ τῆς γυμναστικῆς καθίστων τὰ
σώματα ἱκανὰ ν' ἀντέχωσιν εἰς τὰς ἀτμοσφαι-
ρικὰς ἐπιρροίας καὶ ἀνωμαλίας· διὰ τῆς ἐνισχύ-
σεως τῶν μελῶν τοῦ σώματος διετηροῦντο ἀκ-
μαῖοι καὶ ἐν τῇ πρεσβυτικῇ ἡλικίᾳ καὶ ἡδύναντο
ν' ἀντέχωσιν εἰς πᾶσαν σκληραγωγίαν καὶ εὐκό-
λως ὑπέμενον πάντα κόπον καὶ πᾶσαν ταλαιπω-
ρίαν. Οἱ Ἕλληνες ἦσαν ἀνδρείοι καὶ πολεμικοί,
ἐξέτέλουν δὲ μακρὰς καὶ ἐπιπόνους ὁδοιπορίας,
διότι ἠσχοῦντο ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῶν ἡλικίας.
Καὶ αὐτοὶ πρὸς τούτοις οἱ γέροντες ἐγυμνάζοντο.
Ἡ ἱστορία ἀναφέρει, ὅτι καὶ γέροντες ἐμάχοντο
παραπλεύρως τῶν νέων καὶ ἐφιλοτιμοῦντο νὰ
διαπρέψωσιν εἰς τὸν πόλεμον· τὸ φιλόμαχον καὶ
φιλοπόλεμον τῶν γερόντων ὀφείλεται εἰς τὰ γυ-
μνάσια, τὰ ὅποια ἤσκουν ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλι-
κίας καὶ εἰς τὴν ἀκμαίαν βῶμην τοῦ σώματος.
Ἡ γυμναστικὴ παρεσκευάζε τὸ σῶμα τοῦ ἀν-
θρώπου ἱκανόν καὶ κατ'ἀλλήλῃ εἰς πάντα τὰ
ἔργα τοῦ βίου καὶ εἰς πᾶσας τὰς τεχνικὰς ἐργα-
σίας. (Ἐπεταὶ συνέχεια)

Μ. Βρατσάνος

Τύποις Ἀποστολοπούλου.

ΔΙΑ ΤΑ ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΜΕΛΗ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἐφιστάμεν τὴν προσοχὴν τῶν με-
λῶν τοῦ Συνδέσμου ἐπὶ τῶν ἄρθρων
Βον καὶ Θον, καθ' ἃ δεόν νὰ πέμψωσι
τὴν συνδρομὴν τῶν ἐντὸς τοῦ τρέχον-
χροντος μηνὸς Σεπτεμβρίου, ὅπως μὴ
διαγραφῶσι.

ΤΑ ΠΛΗΡΗ
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ζήτημα σπουδαιότατον διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ
τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἤρξατο συζητούμενον ἀπὸ
τοῦ 1878, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν νέων διδα-
σκαλείων, καὶ τὸ ὁποῖον δυστυχῶς παραμένει
σχεδὸν ἄλυτον, εἶναι τὸ τῶν πλήρων Δημοτικῶν
καὶ Ἑλληνικῶν σχολείων. Πολλοὶ γινώσκουσι μέχρι
τουτοῦ διημέφθησαν. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ἐπιτυ-
χεστέρης, τῆς μᾶλλον ὠφελιμωτέρας γνώμης
κατὰ τὴν παρούσαν κατάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ
λαοῦ δεόν νὰ ἀνατρέξωμεν καὶ ἐρευνήσωμεν τὴν
σκοπιμότητα, τὸ πρόγραμμα, τὴν εἰδικὴν παρα-
σκευὴν τῶν διδασκόντων ἐν ἑκατέρωσι τοῖς scho-
λείοις καὶ ἐν γένει τὴν ἐπιρροίαν, ἣν εἰς τὸ ἔθνος
ἐκάτερον προσφέρει.

Καὶ πρῶτον ἐξετάζοντες τὸ πρόγραμμα αὐτῶν
εὐρίσκομεν, ἐν τῷ τῶν πλήρων Δημοτικῶν, πάν-
τας τοὺς κύκλους τῶν μαθημάτων πλήρεις, ἐν δὲ
τῷ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῇ Α' καὶ Β' τάξει τοῖς
ἀντιστοίχοις τῶν πλήρων Δημοτικῶν, πολλοὺς ἐλλ-
λιπεῖς· παραλείπεται π. χ. :

- 1) Ἐκ τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων ἡ Λει-
τουργικὴ, Ἑκκλ. ἱστορία καὶ ἡ Κατήχησις (τὰ
στοιχειώδη).
- 2) Γεωγραφίας ἡ βόρειος Εὐρώπη καὶ αἱ 4
ἄλλαι Ἡπιοί.
- 3) Ἀριθμητικῆς αἱ διάφοροι μέθοδοι.
- 4) Γεωμετρίας ἡ ἐπιπεδομετρία καὶ στερεομε-
τρία πρακτικώτερον.
- 5) Φυσικῶν, πολλὰ τῆς Φ. ἱστορίας, ἡ Φ. πει-
ραματικὴ καὶ πρακτικαὶ γνώσεις

6) Τεχνικῶν, πολλὰ τῆς ἰχθυογραφίας, καλλι-
γραφίας, φθικῆς καὶ γυμναστικῆς.

7) Πολλὰ τῆς Ἰστορίας.

Ὅφειλομεν ὁμοῦ νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τινὰ
τούτων προστίθενται εἰς τὴν Γ' τάξιν τοῦ Ἑλλ.
σχολείου.

Ἀλλὰ πλὴν τοῦ ποσοῦ τῶν γνώσεων, εἰς τὰ λα-
βόμενα ἐπ' ὄψιν τὴν εἰδικὴν παρασκευὴν τῶν Δη-
μοδιδασκάλων ἐν τοῖς Διδασκαλείοις ἐντε τῇ παι-
δαγωγικῇ καὶ πράξει καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐγκυκλίους
μαθήμασι, δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν, ὅτι αἱ
γνώσεις αἱ μεταδιδόμεναι ἐν τοῖς πλήρεσι εἶναι
ἀποτελεσματικώτεραι, ἐδολογικώτεραι.

Διὰ τούτων δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ὑποτιμήσωμεν
παντάπασι τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τῶν διδα-
σκόντων ἐν τῷ Ἑλληνικῷ σχολείῳ εἰς ὠρισμέ-
νον κύκλον γνώσεων, ἀλλ' ἀποβλέπομεν μόνον
εἰς τὴν ὠφελιμωτέραν διαρρῦθμιν τῶν ἐκπαι-
δευτικῶν ἡμῶν ζητημάτων.

Πρὸς τούτοις καὶ ἡ ἐπιρροία, τὴν ὁποίαν παρέ-
χουσιν εἰς τὸ ἔθνος τὰ Πλήρη εἶναι ἀνωτέρα
τῆς τῶν Ἑλλην. Σχολείων· καθότι εἶναι γνω-
στόν, ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλλην.
σχολείων καὶ ἐκ τῆς Α' τάξεως, Β' καὶ Γ' αὐ-
τῶν ἀπέρχονται εἰς τὸν βίον, ἐλάχιστοι δὲ ἀκο-
λουθοῦσιν ἀνωτέρας σπουδᾶς· καὶ ἐκεῖνοι μὲν (οἱ
διὰ τὸν βίον) εἶναι ἐλλιπέστεροι τῶν μαθητῶν
τῶν Πλήρων, οὗτοι δὲ (οἱ δι' ἀνωτέραν μάθη-
σιν) οὐχὶ κλασικῶς καλλίτερον παρεσκευασμένοι·
λέγεται παρὰ τινων, ὅτι οἱ τελευταῖοι οὗτοι τῶν
Ἑλλην. σχολείων ἐν τῷ μαθήματι τῆς γλώσσης
εἶναι κατηρητισμένοι καλλίτερον· ἀλλ' ἐὰν ἐξετάσῃ
τις βαθύτερον, πρακτικώτερον, θὰ εἴρῃ ἴσως πε-
ρισσότερά τινα φιλολογικά, ἀνώτερα τῆς παιδι-
κῆς ταύτης ἡλικίας, ὀλιγώτερα ὁμοῦ τὰ ἀπαραί-
τητα καὶ ἀρμόζοντα εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην. Δὲν
συμφωνοῦμεν μὲ τὴν γνώμην ἐκείνων, οἵτινες
ἀποκλείουσι τὴν ἀρχαίαν ἡμῶν γλῶσσαν ἐκ τῶν
Πλήρων καὶ μάλιστα μετὰ τὴν δυνατὴν ἀπλο-
ποίησιν καὶ βελτίωσιν τῆς μεθόδου τῆς διδασκα-
λίας τῆς γλώσσης.

Ὅτι λοιπὸν εὐρίσκομεν, ὅτι τὰ Πλήρη ἐκ-
πληροῦνται ἢ μᾶλλον συνενοῦντα (καθόσον δὲν εἶ-
ναι δυνατὸν προωμώτερον νὰ ὀριθῆ τὸ μέλλον
τοῦ παιδός), ἀμφοτέρως τοὺς σκοποὺς, τὸν τε
πρακτικὸν καὶ θεωρητικόν, ἀριώτερον, ἐπαρκέ-
στερον, δεόν νὰ ἀντικαταστήσωσι τὴν Α' καὶ Β'
τάξιν τοῦ Ἑλλην. σχολείου. Ἡ ἤδη παράλληλος

καὶ πολυτελής, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὑλαρξίς, κατὰ τε τὴν ἕλικήν καὶ πνευματικὴν κατάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τῶν τάξεων τούτων πρὸς τὴν Ε' καὶ Σ' τῶν Πλήρων Δημ. σχολείων σπουδαίαν ἐπιβλαβὴ ἐπίδρασιν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν διδασκομένων γνώσεων καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῆς ὠφελιμοτέρας λειτουργίας αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἤδη ἐπιδιώκοντα νὰ εἰσαγάγῃ τοὺς μαθητὰς εἰς τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τοῦ Ἑλλην. σχολείου ἀναγκάζονται νὰ λοξοδρομῶσι πρὸς δὲ καὶ σύγχρουν ἐπιφέρει μεταξὺ τῶν διαφόρων σχολείων καὶ ἀφορμὴν παρεξηγήσεων μεταξὺ τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Οὕτω, ἀναλαμβάνοντα τὰ Πλήρη πλήρη τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν, γενικευόμενα δὲ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ἅπαν τὸ Κράτος καὶ Ἔθνος, σπουδαίως θέλουσιν εὐεργετῆσαι τοῦτο, καθιστῶντα ἱκανὸν τὸν λαόν του νὰ παρακολουθῇ τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐν τῷ παγκοσμίῳ ὄργανῳ.

ΖΩΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὰ διδασκῆρια

Ζήτημα σπουδαιότατον καὶ τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρον εἶναι ἡ κατάσταση τῶν διδασκῆριων. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι πλὴν τῶν ὀλιγίστων τοιούτων τῶν ἀνεγειρομένων ἀπὸ τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' πάντα σχεδὸν τὰ λοιπὰ διδασκῆρια εἶναι ἀκατάλληλα· ἐν ταῖς πόλεσι μάλιστα, ὅπου ἐνοικιάζονται ἰδιωτικαὶ οἰκίαι, αἵτινες ὡς κατοικίαι ἴσως εἶναι λαμπραὶ, ἀλλ' ὡς διδασκῆρια, ἀπαιτοῦντ' αὐτοῦς ἐνδοξίαν καὶ τὴν δέουσαν παιδαγωγικὴν διαρρύθμισιν, παρουσιάζεται τὸ κακὸν μεγαλείτερον. Μέριστον ἔγκλημα διαπραττεται κατὰ τῶν ἀθῶων πλασμάτων, ὅταν ἀντὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων, τοῦναντίον ἐν ἀνθυγεινοῖς δωματίοις ὑποσκάπτεται ἡ υγεία αὐτῶν καὶ παραδίδονται εἰς τοὺς γονεῖς, εἰς τὴν κοινωνίαν, εἰς τὴν πολιτείαν ταῦτα ἐλαττωματικά, ῥαχτικά, ἀναιμικά, ἀνάπηρα σωματικῶς καὶ πνευματικῶς. Ἐὰν οἱ ἰχθύες εἶναι ὑδροβιοί, οἱ ἄνθρωποι, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, εἶναι ἀερόβιοι. Τὰ διδασκῆρια μετὰ τῆς διακοσμῆσεως αὐτῶν, ἐξασκοῦντα τὴν μεγίστην ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν τρυφερῶν

ἐπαρξέων, δέον νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλοπρεπέστερα καὶ τελειότερον διεργασμένα. Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου βεβαίως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εὐπορίας τοῦ δημοσίου ταμείου· ἀλλ' ἡ σπουδαιότης καὶ τὸ ἐπείγον αὐτοῦ, ἐφ' οὗ σιγρίζονται ἅπασαι αἱ ἐλπίδες τῶν γονέων, τῆς κοινωνίας, τῆς πατρίδος, δέον νὰ θέσῃ εἰς ἐνεργειαν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, τὸν ἰδιωτικὸν πλοῦτον, μάλιστα εἰς Κράτη ἔνθα πάντες οἱ πολῖται λαμβάνουσιν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας. Ἐκαστος πολίτης δὲν πρέπει νὰ μεριμνᾷ μόνον περὶ τῆς καταλλήλου οἰκίας τῶν τέκνων του, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐξώρου ἡμερησίας διαμονῆς αὐτῶν ἐν τῷ σχολείῳ οὐ μόνον τῶν ἰδίων ἀλλὰ καὶ τῶν τέκνων τῶν συμπολιτῶν του· δὲν πρέπει νὰ ἐπαναπαύηται τις, ἐὰν τὸ ἴδιόν του τέκνον φοιτᾷ ἐν μεγάρῳ ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, τῶν δὲ συμπολιτῶν του τὰ τέκνα συμφύρονται ἐν ἀνθίλοις καὶ ἀνθυγεινοῖς δωματίοις καὶ καθιστῶνται ἀνάπηρα σωματικῶς καὶ πνευματικῶς· διότι φρονοῦμεν, ὅτι εὐδαιμονέστερα θὰ εἶναι τὰ τέκνα του, ἐὰν περιστοιχίζονται ὑπὸ κοινωνίας υγιούς, ἐδρόστον, μεμορφωμένης, ἠθικῆς, ἢ ὑπὸ νοσηρᾶς, φαύλης καὶ διεφθαρμένης. Σοφώτατα δὲ ὁ Σόλων ἀπέδωκε τὰ πρωτεῖα τῆς εὐδαιμονίας εἰς τὸν Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον καὶ διότι ἔζη εἰς πόλιν εὐτυχή. Καὶ ἡ παραβολὴ τοῦ Λαζάρου μᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ ἀβροδίατος πλούσιος, ἂν καὶ οὐδένα ἔβλαψεν ἢ ἠδίκησεν οὔτε καὶ τὸν Λάζαρον, ἐν τούτοις ἡ ἀδιαφορία του πρὸς τοῦτον καὶ ἐν γένει πρὸς τὸν πλοῦσιον ἔρριψε τὸν πλοῦσιον τοῦτον εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ.

Νομίζομεν ἐπομένως, ὅτι κατὰ τόπους οἱ μᾶλλον ἀνεπτυγμένοι καὶ κατάλληλοι πολῖται ἀναλαμβάνοντες τὴν πρωτοβουλίαν δύναται νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως διδασκῆριων καταλλήλων. Προσέτι εἰς τὰς πόλεις τὰς ἀξιοσημείων, μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ὅπου μετὰ ὀλίγον χρόνον δὲν θὰ εὐρίσκειται χώρος ἐλεύθερος εἰς κατάλληλα σημεῖα πρὸς ἀνέγερσιν διδασκῆριων, δέον τάχιστα νὰ σπεύσωσι καὶ καταλάβωσι λόγῳ δημοσίας ἀνάγκης τοιαῦτα κατάλληλα οἰκόπεδα. Συνιστῶμεν πρὸς τοῦτοις εἰς τοὺς ἀρμοδίους, ὅπως οὐδὲν σχέδιον ἐπεκτάσεως πόλεως ἢ νέον σινοικισμοῦ ἐγκρίνηται, ἐὰν ἐν αὐτῷ δὲν διαλαμβάνηται χώρος ἱκανὸς διὰ διδασκῆριον· ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ ἐγκριθέντα τοιαῦτα σχέδια, ὅπου εἶναι δυνατόν νὰ μεταβληθῶσι, νὰ γείνη ἡ δέουσα τροποποίησις· τοῦτο καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Βουλγαρίᾳ γίνεται.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Πρὸς βελτίωσιν τῆς σχολικῆς Νομοθεσίας, τῶν διδασκῆριων μεθόδων καὶ ὀργάνων.

Εἰς τῶν κυριωτέρων σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου εἶναι καὶ ἡ μελέτη καὶ διερεύνησις τῆς σχολικῆς ἡμῶν νομοθεσίας, νόμων, διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐν χρῆσει μεθόδων, προγραμμάτων καὶ διδασκῆριων μέσων, ὅπως ἐξεύρωμεν μέσα θεραπείας καὶ βελτιώσεως τούτων.

Πρὸς τὴν μεγίστην καὶ σπουδαιότατην ταύτην ἐργασίαν παρακαλοῦμεν τοὺς συναδέλφους, ὅπως πᾶσαν τοιαύτην γνώμην των ἐξεργάσωσι καὶ πέμψωσι τῷ Συνδέσμῳ, ὅστις οὕτω ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς παντοίας σχετικὰς ιδέας αὐτῶν διὰ τῆς συζητήσεως καὶ ἐν ἀνάγκῃ δημοσιεύσεως τούτων ἐν τῷ παρόντι Περιοδικῷ καταλήξῃ εἰς τὴν ὀρθοτέραν γνώμην. Πρὸς διευκόλυνσιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ ταύτῃ καταδεικνύομεν ζητήματά τινα τοιαῦτα ἐρευνητέα, προτείνοντες ἐπ' αὐτῶν γνώμας τινὰς συζητητέας.

Ζήτημα Α'. Ἐξευρεθεὶς πόρων ἐκπαιδευτικῶν

Ἐπειδὴ πρὸς πᾶσαν βελτίωσιν ἔχομεν ἀνάγκην χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων «οὐδὲν ἐστὶ γένεσθαι», ἀφ' ἑτέρου δὲ γνωρίζομεν, ὅτι οἱ γονεῖς διὰ τὴν πρώτην ἐκπαιδεύσιν, τὴν Δημοτικὴν, τῶν τέκνων των, προθύμως πᾶσαν δαπάνην ἐφίστανται, ἀρκεῖ νὰ ὦσι πεπεισμένοι, ὅτι ὁ φόρος οὗτος εἶναι προωρισμένος ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν στοιχειώδη ἐκπαιδεύσιν τῶν τέκνων των, διὰ τὴν ἐξημέρωσιν καὶ ἐξανθρωπισμὸν αὐτῶν, παρακαλεῖται 1) ἕκαστος τῶν συναδέλφων νὰ προτείνῃ τινα τοιοῦτον φέρον νομίζει καταλλήλοτερον.

Ζήτημα Β'. Βελτιώσεως τῶν Διδασκαλείων ἀρρένων

2) Νὰ ἀξιεθῇ ὁ μισθὸς τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῶν Διδασκαλείων.

3) Νὰ προτιμῶνται οἱ ἄριστοι πίντων εἴτε διὰ διαγωνισμοῦ, εἴτε ἄλλως πως.—Τὰ Διδασκαλεῖα εἶναι τὰ φυτόρια πάντων τῶν δημοδιδασκάλων· ἐνταῦθα ἐν μικρογραφίᾳ συγκεντροῦται ἅπανα ἡ δημοτ. Ἐκπαιδευσις, σίμπαν τὸ Ἔθνος·

εἰς καθηγητῆς τοῦ Διδασκαλείου ἀνεπαρκῆς βλάπτει ἑκατοντάδας χιλιάδων Ἑλληνοπαίδων καὶ τοῦναντίον. Διότι ἐκ τῶν πολλῶν κατ' ἔτος ἐκ τῶν Διδασκαλείων ἀπολυομένων ἕκαστος δημοδιδάσκαλος κατ' ἔτος διδάσκων ἀνὰ 80 μαθητὰς ὡς ἀπλοῦς διδάσκαλος, ὡς διευθυντῆς δὲ ἐπιδρῶν ἐπὶ 200 καὶ 300 μαθητῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐμμέσως ἐπὶ χιλιάδων ἀτόμων τῆς κοινωνίας, καὶ ἐπὶ 20ετίαν τοῦλάχιστον διδάξας, διεπαιδαγώγησε χιλιάδας μαθητῶν καὶ ἑκατοντάδας χιλιάδων ἀτόμων τῆς κοινωνίας, ἐν ἧ εὐρίσκειτο τὸ σχολεῖον. Ἐκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν μεγίστην ζημίαν ἢ ὠφέλειαν, ἧτις προσγίνεται εἰς τὸ Ἔθνος ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἱκανότητος καὶ ἀρετῆς τῶν διδασκόντων ἐν τοῖς Διδασκαλεῖοις.

4) Νὰ προστεθῶσι μαθήματα ἀπαραίτητα διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους, ὡς ἡ Πολιτικὴ Οἰκονομία (Πλουτολογία), στοιχεῖα τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου κλπ.

5) Νὰ μεταφερθῶσι τὰ Διδασκαλεῖα εἰς ἄλλας πόλεις πρὸς διευκόλυνσιν τῆς προσελεύσεως διδασκαλιστῶν καὶ ἐλάττωσιν τῆς ἀξιοσημείων πληθώρας τῶν δημοδιδασκάλων ἐνὸς τόπου, ὅπερ εἶναι ἐπιβλαβὲς καὶ οἰκονομολογικῶς διὰ τὸν τόπον τοῦτον.

6) Νὰ ἀξιεθῶσι ταῦτα. Τὰ δὲ ὑποδιδασκαλεῖα, τὰ ὁποῖα παρασκευάζουσι τοὺς γραμματιστὰς μὲ μισθὸν 55—75 δραχ., ὄντας ἀποφοίτους τοῦ σχολαρχείου, διδασκομένους ἐπὶ 9—10 μῆρας ὑπὸ δύο δημοδιδασκάλων μὲ πρόγραμμα ἑλλίπες, ὅπερ πλὴν τῶν ἄλλων παραλείπει ὅλα τὰ φυσικὰ μαθήματα, νὰ παύσωσι λειτουργοῦντα· καθότι οὗτοι προωρισμένοι μάλιστα διὰ τὰς κόμας, αἵτινες ἔχουσι τὰς περισσοτέρας ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας, εἶναι ἀνεπαρκεῖς.

7) Νὰ ἐπαχθῶσιν οἱ δημοδιδάσκαλοι τοῦ Προτύπου εἰς τὰ εὐεργετήματα τῆς μονιμότητος τοῦ ΒΤΜΘ' νόμου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου ἔχοντος τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τοῦ διορισμοῦ δημοδιδασκάλων ἐν αὐτοῖς ἀντὶ τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου εἴτε ἄλλως πως.

Ζήτημα Γ'. Βελτιώσεως τῶν Διδασκαλείων θηλέων

8) Νὰ πολλαπλασιασθῶσι παραλλήλως τὰ Διδασκαλεῖα θηλέων. Εἶναι ἀπορίας ἄξιον, διὰ τί νὰ εἶναι τετραπλάσια τὰ δημοτ. σχολεῖα ἀρρένων,

ἐν ᾧ ὁ πληθυσμὸς τοῦ ἔθνους ἐκατέρων τῶν φύλων εἶναι σχεδὸν ἴσος.

Ζήτημα Δ'. Βελτίωσις τῶν δημοδιδασκάλων

9) Κατὰ τὰς θερινὰς ἢ ἄλλας διακοπὰς ἐπί τινος ἡμέρας νὰ συγκεντρῶνται κατὰ νομοὺς ἢ μεγαλειτέρας περιφερείας, ὅπως διδάσκονται γνώσεις ἀπαραιτήτους, π. χ. γεωργικὰς, βοτανικὰς κλπ. ἢ ὑποδεικνύονται αὐτοῖς μέθοδοι νεώτεραι ἢ ὑπάρχουσαι ἀνομοιότητες καὶ ἐλλείψεις αἰρῶνται. Π. χ. ἐν τῷ μαθηματικῷ τῆς γυμνασιακῆς διὰ εἰδικῶν γυμνασίων ἐπὶ 20 ἡμέρας εἰς 10 κέντρα δύναται νὰ μεταδοθῇ ὁμοίωμορφος ἢ γυμνασιακὴ εἰς ἅπαντας τοὺς διδασκάλους τοῦ Κράτους.

Ζήτημα Ε'. Ἐπαρκεῖς μισθοί, ἀποδοχαὶ καὶ εὐεργετήματα δημοδιδασκάλων

10) Νὰ λαμβάνωσι τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ τῶν ὁποῦδήποτε ὑπηρετοῦντες.

11) Νὰ χορηγηθῇ ἀνάλογος τῆς πόλεως ἢ κώμης ἀνέξοδος κατοικία ἢ ἐνοίκιον. Τοιοῦτον ἐχορηγεῖτο μέχρι τοῦ 1892.

12) Νὰ δημιουργηθῶσι θέσεις διευθυντῶν καὶ μὲ μισθὸν ἀνώτερον τῶν λοιπῶν διδασκάλων· τοιοῦτον μισθὸν ἐλάμβανον ἀπὸ τοῦ 1878—1892 οἱ διευθύνται Ἀθηνῶν, Σύρου, Πατρῶν καὶ Κερκύρας.

13) Νὰ δοθῇ μισθὸς εἰς τὰς δημοδιδασκάλους ἴσος τῷ τῶν δημοδιδασκάλων τῶν ἀρρένων, ὡς πρὸ τοῦ 1892 ἐδίδετο.

14) Νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῷ στρατῷ οὐχὶ ὡς ὁ ἀπλοῦ ἀγρόται ἐπὶ δύο ἔτη, ἀλλ' ὀλιγώτερον, εἴτε νὰ ὑπηρετῶσιν ὡς οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Γυμνασίων εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἐφέδρων.

15) Νὰ χορηγῆται ἔκπτωσης ἀνάλογος εἰς τοὺς ναύλους ἀμφολοίων, σιδηροδρόμων καὶ ἐν γένει ἢ δέουσα τιμὴ καὶ εὐκολία παρουσιάσεως εἰς διαλέξεις, θεάτρα κλπ.

Ζήτημα Σ'. Διοίκησις τῶν Σχολείων, Ἐποπτικὰ Συμβούλια, Ἐπιθεωρηταὶ κλπ.

16) Νὰ προστεθῇ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστη-

ρίου εἰς τὰ ἐποπτικὰ Συμβούλια, ἢ ἄλλως πως νὰ καταρτισθῶσι καλλίτερον.

17) Νὰ ἐξετασθῇ ὁ θεσμὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν.

18) Νὰ μὴ ἀπολύονται οἱ διδάσκαλοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἄνευ ἐγγράφου ἀπολογίας.

19) Νὰ τοποθετῶνται οἱ ἰκανότεροι διδάσκαλοι, οἱ πρωτοβάθμιοι κλπ. εἰς τὰ μονοτάξια σχολεῖα, τὰ ὁποῖα καὶ πολυπλοκότερα εἶναι καὶ ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ κοινωνία τῶν κομῶν ἔχει ἀνάγκη μείζονος μορφώσεως.

20) Αἱ διακοπαὶ αἱ θεριναί, αἱ χειμεριναί, αἱ ἐβδομαδιαῖαι, αἱ χάριν καλλιέργειας τῶν προϊόντων νὰ ποικίλλωσι κατὰ τὰς ἐκασταχοῦ ἀνάγκας.

Ζήτημα Ζ'. Προγράμματα διδασκίας ὕλης, διδακτικὰ βιβλία, Μέθοδοι καὶ Διδακτικὰ ὄργανα

Πρὸς καταρισμὸν προγραμμάτων τῆς διδασκίας ὕλης, ὧν τὰ μὲν πλήρη δημοτ. σχολεῖα στεροῦνται ἐπισημῶν, τὰ δὲ κοινὰ ἔχουσι τοιοῦτον ἐν πρὸ 10ετίας ἐκδοθέν, καταργηθὲν διὰ τοῦ Νόμου τοῦ 1895.

21) Νὰ μεταφρασθῶσι τοιαῦτα Γαλλικὰ καὶ Γερμανικὰ, τὰ ὁποῖα νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ λάβωσιν οὗτοι γνώσιν αὐτῶν.

22) Ἄφ' οὗ ἐπὶ ἐν σχολικὸν ἔτος ὑποχρεωθῶσιν οἱ δημοδιδάσκαλοι καὶ διατηρήσωσι λεπτομερῆς τοιοῦτον τῆς ἐκάστοτε ὑπ' αὐτῶν διδασκομένης ὕλης, συστηθῇ ἐπιτροπὴ δημοδιδασκάλων ἐκ τῶν παντοίων δημοτικῶν σχολείων καὶ παιδαγωγῶν, καὶ οὕτω καταρτιοθῇ λεπτομερῆς καὶ τέλειον, ὅσον τὸ δυνατόν.

Πρὸς βελτίωσιν τῶν διδακτικῶν βιβλίων καὶ ὠφελιμότεραν χρῆσιν αὐτῶν πρέπει

23) Ἡ συγγραφή τοῦ βιβλίου νὰ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ λεπτομεροῦς ἀναλυτικοῦ προγράμματος.

24) Νὰ καθορισθῇ, ποῖα βιβλία πρέπει νὰ ἔχωσιν οἱ μαθηταί, ὑπὸ ἐπιτροπῆς δημοδιδασκάλων καὶ παιδαγωγῶν μὴ συγγραφέων· ὡς καὶ τὸ ποσοδὸν τῶν τυπογραφικῶν φύλλων τοῦ συνόλου τῶν βιβλίων ἐκάστης τάξεως.

25) Νὰ καθορίζηται ἡ γλωσσικὴ ἔκφρασις καὶ βαθμιαία πρόοδος κατὰ τάξεις, ὅπως μὴ μόνον ἢ ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου ὀνομασία τῆς τάξεως διακρίνει τὴν τάξιν, δι' ἣν εἶναι προωρισμένον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ αὐτὴ ἡ γλωσσικὴ ἔκφρασις τοῦ βι-

βλίου κατὰ τὰς γλωσσικὰς δυνάμεις τῆς τάξεως τῶν μαθητῶν καὶ μὴ βλέπωμεν ἄλλων συγγραφέων βιβλία Β' τάξεως νὰ περιλαμβάνωσι κεφάλαια Δ' τάξεως ἐτέρων συγγραφέων.

26) Νὰ ἐξερευνηθῇ ἕκαστον μάθημα πῶς δύναται μεθοδικώτερον νὰ διαταχθῇ

27) Πῶς δύναται νὰ πλουτισθῶσι πάντα τὰ σχολεῖα διὰ τῶν καταλλήλων διδακτικῶν ὀργάνων.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συνδέσμου, ὡς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐσχάτως ἔτροποποιήθη, ὅπως λάβωσι γνώσιν τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς τροποποιηθείσας διατάξεις, αἵτινες προσκλήθησαν ἢ μᾶλλον ἐπεβλήθησαν ἐκ τῶν πράγματων τοῦ Συλλόγου πρὸς ἀναδιοργάνωσιν καὶ βελτίωσιν αὐτοῦ· ἡ παντελής μὴ παροχὴ ἐτησίως τινος συνδρομῆς τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐνίοτε καὶ αὐτῆς τῆς ἐγγραφῆς μέλους ἐπέβαλε εἰς τὸν Συνδῆσμον, ὅπως μεταβάλλῃ ταῦτα καὶ ὄριση διὰ μὲν τὸ τρέχον ἔτος 1901 δρχ. δύο πληρωτέας μέχρι τέλους 7)βρίου, διὰ δὲ τὰ ἐπόμενα ἔτη δύο δρχ. καθ' ἑξάμηνιαν· ὡσαύτως ἔτροποποιήθησαν αἱ διατάξεις περὶ ἐκλογῆς καὶ μείζονος διαρκείας τοῦ συμβουλίου, περὶ τῶν βιβλίων ταμείου περὶ τοῦ περιοδικοῦ, περὶ ἐπιτίμων μελῶν, ἐν οἷς συγκαταριθμήθησαν καὶ οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτ. σχολείων κλπ.· πρὸς δὲ προσετέθησαν διατάξεις περὶ κατὰ τόπους ἀντιπροσώπων καὶ τινος ἄλλαι. Τὰ καθ' ἑκαστα βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν αὐτῷ.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΚΕΦ. Α'.

Σκοπὸς καὶ μέθοδος.

Ἄρθρον 1ον. Συνιστᾶται σωματεῖον ἔδραν ἔχον τὰς Ἀθήνας, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδε-

σμος τῶν Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων».

Ἄρθρ. 2ον. Σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου τούτου εἶναι ἡ βελτίωσις τοῦ ἑλληνος δημοδιδασκάλου ὑπὸ τε ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐποψιν καὶ ἡ ἀνύψωσις τῆς δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθ. 3ον. Ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπιδιώκεται α'.) Διὰ συζητήσεων, αἵτινες ἐφορῶσιν εἰς τὴν μεθοδολογίαν καὶ τὴν παιδαγωγικὴν ἐν γένει καὶ εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ δημοδιδασκάλου καὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. β'.) Δι' ὑπομημάτων ἀπευθυνομένων, ὅπου δεῖ. γ'.) Δι' ἀναγνωσμάτων γινομένων ἐν ἐκτάκτοις ἐπὶ τούτῳ συνεδρίαις. δ'.) Δι' ἐκδόσεως παιδαγωγικῶν συγγραμμάτων καὶ κοινωφελῶν βιβλίων. ε'.) Δι' ἐκδόσεως περιοδικοῦ συγγραμματος. στ'.) Διὰ κατάρτισις βιβλιοθήκης καὶ ἀναγνωστηρίου. ζ'.) Διὰ συστάσεως σχολῶν, καὶ η'.) Διὰ γενικῶν καὶ μερικῶν κατὰ τόπους συνελεύσεων τῶν δημοδιδασκάλων.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ μελῶν.

Ἄρθρ. 4ον. Ὁ Συνδῆσμος συγκροτεῖται ἐκ τακτικῶν καὶ ἐπιτίμων μελῶν.

Ἄρθρ. 5ον. Τακτικὰ μέλη γίνονται ἑλληνες δημοδιδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἄρθρ. 6ον. Ὡς τακτικὰ μέλη γίνονται δεκτοὶ οἱ ἀπανταχοῦ Ἑλληνες δημοδιδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων τῆ προφορικῆ ἢ ἐγγράφῳ αἰτήσει τῶν πρὸς τὸ προεδρεῖον καὶ τῆ ἀμέσῳ καταβολῆ τῆς συνδρομῆς τῆς ἐξάμηνιας.

Ἄρθρ. 7ον. Ἐπιτίμα μέλη γίνονται οἱ διακρινόμενοι ἐπὶ ἐξόχῳ παιδείᾳ ἢ ἐπὶ ὑπερόχῳ πολιτικῆ ἢ κοινωνικῆ θέσει, οἱ περὶ τὰ παιδαγωγικὰ ἀσχολούμενοι καὶ οἱ διατελέσαντες ἢ διατελοῦντες ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτ. σχολείων τῆ ἐγγράφῳ προτάσει δέκα μελῶν καὶ τῆ ἐγκρίσει τοῦ ἡμίσεος πλέον ἑνὸς τῶν παρευρισκομένων ἐν τῇ συνεδρίᾳ, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

ΚΕΦ. Γ'.

Πόροι τοῦ Συνδέσμου.

Ἄρθρ. 8. Οἱ πόροι τοῦ Συνδέσμου ἀποτελοῦνται α'.) Ἐκ τῆς ἐτησίως εἰσφορᾶς τῶν τακτικῶν μελῶν ὀριζομένης εἰς δρχ.μᾶς τέσσαρας ἐτησίως, πληρωτέας εἰς δύο δόσεις ἀνά δρχ.μᾶς δύο ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν

ἐκτέρως ἐξαμηνίας. β') Ἐκ δωρεῶν καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων προσόδων Τὸ ἐνεστὼς ἔτος 1901 πληρωθήσεται μόνον ἡ δόσις τῆς Β' ἐξαμηνίας.

Ἄρθρ. 9ον. Πᾶν μέλος καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν του διαγράφεται αὐτοδικαίως· καταβάλλον δὲ τὰ καθυστερούμενα θεωρεῖται ὡς μὴ διαγραφέν.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρ. 10ον Ἡ διοίκησις τοῦ Συνδέσμου ἀνατίθεται εἰς ἑπτὰ μέλη Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐκλεγόμενον κατὰ διετίαν ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν τῶν ἐχόντων τὴν διακονίαν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ. Ὁ Πρόεδρος ἐκλέγεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας, οἱ δὲ λοιποὶ ἐξ' ἑξ' ἀπολύτου πλειοψηφίας, οἱ δὲ λοιποὶ ἐξ' ἑξ' ἀπολύτου πλειοψηφίας. Ἄν δὲ μὴ ἐπιτευχθῇ ἀπόλυτος διὰ τὸν Πρόεδρον πλειοψηφία ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκλογή μετὰ ἑβδομάδα, ὅτε ἐκλέγεται καὶ διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας.

Τὸ Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὰς ἀρχαιρεσίας συνεδρίαν ἐκλέγει τὸν ἀντιπρόεδρον, Ταμίαν καὶ Γενικὸν Γραμματέα ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐκλιπόντος ἢ παραιτηθέντος τοῦ Προέδρου γίνεται νέα ἐκλογή πρὸς ἀντικατάστασιν. Πᾶν δὲ ἕτερον ἐν τῷ Συμβουλίῳ γενόμενον κενὸν πληροῦται ὑπὸ τῶν κατὰ σειράν πλειοψηφίας τριῶν πρώτων ἐπιλαχόντων.

Ἄρθρ. 11ον. Ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι ἔχουσι μόνον οἱ δημοδιδάσκαλοι, οἱ ἐγγεγραμμένοι τοῦλάχιστον πρὸ ἐνὸς μηνός.

Ἄρθρ. 12ον. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὸν Σύνδεσμον καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις καὶ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς. Συγκαλεῖ αὐτὸν εἰς συνεδρία, κηρύσσει τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν τούτων, διευθύνει τὰς συζητήσεις, δίδωσι τὸν λόγον εἰς τοὺς αἰτοῦντας, ἀφαιρεῖ δ' αὐτὸν ἀπὸ τῶν παρεκτρεπομένων, τίθησι τὰ ζητήματα εἰς ψηφοφορίαν, ὀρίζων τὴν ἀπωτέρω πρότασιν, υπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα, τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν, μονογράφει τὰ βιβλίον ταμείου, Συνεδριῶν καὶ λοιπὰ τακτικὰ τοιαῦτα, προβαίνει μὲν αὐτοβούλως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τυπικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, μετὰ γνωμοδότησιν δὲ τοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν τῶν οὐσιαστικῶν, καὶ

φροντίζει περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Καταστατικοῦ. Δύναται ἐκάστοτε νὰ ἐξελέγη τὸ ταμεῖον καὶ τὴν βιβλιοθήκην ἀγγέλων τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὸν Σύνδεσμον. Κατὰ τὰς συζητήσεις, ἐὰν θέλῃ ν' ἀγορεύσῃ παρχωρεῖ τὴν ἔδραν εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ τούτου ἀπόντος, εἰς ἕν τῶν παρόντων τακτικῶν μελῶν καὶ δὲν ἀναλαμβάνει αὐτὴν πρὶν ἢ περατωθῇ ἡ συζήτησις. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἐπομένης περιόδου δίδωσιν εὐθύνας τῶν κατὰ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ πεπραγμένων.

Ἄρθρ. 13ον. Ὁ ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν πρόεδρον κωλυόμενον ἢ ἀπόντα.

Ἄρθρ. 14ον. Ὁ γενικὸς γραμματεὺς φυλάττει τὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Συνδέσμου, τηρεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ, ἐγγράφει ἐν τοῖς μητρώοις τὰ τακτικὰ τε καὶ ἐπιτιμα μὲλη σφραγίζει καὶ συνυπογράφει μετὰ τοῦ προέδρου πάντα τὰ ἔγγραφα· κρατεῖ δὲ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καταγράφει τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἔγγραφα.

Ἄρθρ. 15ον. Τῷ γενικῷ γραμματεῖ συνεργάζονται καὶ δύο εἰδικοί γραμματεῖς, ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ὧν ὁ μὲν συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν τοῦ Συνδέσμου, ὁ δὲ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου. Ὁ ἕτερος δὲ τούτων ἀναπληροῖ τὸν γενικὸν γραμματέα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ὑφ' οὗ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἀναπληροῦται.

Ἄρθρ. 16ον. Ὁ ταμίαις ἐνεργεῖ πᾶσαν εἰσπραξίν, ἐκδίδει τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις τῶν πρὸς τοῦτο διπλότυπον βιβλίον, κρατεῖ τακτικὰ βιβλία ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὡς καὶ τῆς περιουσίας τοῦ Συνδέσμου. Οὐδεμίαν δὲ πληρωμὴν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἄνευ ἐντάλματος ὑπογεγραμμένου παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως, εἶναι δὲ προσωπικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἐμπειστημένα αὐτῷ. Ἐν τέλει δὲ ἐκάστης περιόδου δίδει λόγον τῆς διαχειρίσεώς του καὶ συντάττει τὸν ἀπαιτούμενον ἰσολογισμόν.

Ἄρθρ. 17ον. Ἐὰν εἰς χεῖρας τοῦ ταμείου εὐρίσκηται χρηματικὸν ἢ ἀξίαι υπερβαίνουσαι τὰς ἑκατὸν (100) δραχμάς, κατατίθενται εἰς φερέγγυον πιστωτικὸν ἴδρυμα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὀριζόμενον.

Ἄρθρ. 18ον. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεργόμενον ἅπαξ τοῦλάχιστον τοῦ μηνός τῆ

προσκλησὶ τοῦ προέδρου συσκέπτεται περὶ πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν Σύνδεσμον.

Ἐὰν μέλος τι τοῦ συμβουλίου προσκληθὲν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς συνεδρίας αὐτοῦ, θεωρεῖται ὡς παραιτηθὲν.

Ἄρθρ. 19ον. Τὸ Συμβούλιον ἐκτελεῖ τὰ ἐν ταῖς συνεδρίαις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου ἀποφασισθέντα.

Ἄρθρ. 20ον. Ἴνα καταρτισθῇ συνεδρία τοῦ συμβουλίου, δεόν νὰ ᾖσι παρόντα πέντε τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 21ον. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Συνδέσμου ἐκλέγονται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνός Δεκεμβρίου, γνωστοποιουμένου τούτου πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν, ἀναλαμβάνουσι δὲ τὰ καθήκοντά των ἀπὸ τῆς πρώτης προσεχοῦς ἔτους. Ἐκάστη δὲ περίοδος ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν τριακοστὴν πρώτην Δεκεμβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἡ ἐνεστῶσα περίοδος τοῦ Συνδέσμου ἀρχαμένη τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1901 λήγει τὴν τριακοστὴν πρώτην Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρ. 22ον. Πρὸς εὐχερεστέραν διεξαγωγὴν τῶν τοῦ συλλόγου ἔργων δύναται νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου κατὰ τόπους ἀντιπρόσωποι μετ' ὀρισμένων δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων ἐν οἷς δὲ τόποις ὑπάρχουσι δημοδιδασκαλικοὶ Σύλλογοι, προτιμῶνται τὰ μέλη τῶν Διοικ. Συμβουλίων αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ Συνεδριῶν.

Ἄρθρ. 23ον. Αἱ Συνεδρίαὶ τοῦ Συνδέσμου γίνονται δημοσίαι· εἶναι δὲ τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι.

Ἄρθρ. 24ον. Αἱ ἔκτακτοι συγκροτοῦνται καθ' ἡμέραν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ προεδρείου, αἱ δὲ τακτικαὶ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν ἐκάστου μηνός, καθ' ἣν αὐτοδικαίως τὰ μέλη συνέρχονται Ἐν περιπτώσει δὲ ἀπουσίας τοῦ προέδρου ἢ ἀντιπρόεδρου τὴν ἔδραν καταλαμβάνει τὸ πρεσβύτερον τῶν παρόντων μελῶν τοῦ Συνδέσμου. Ἐν ταῖς ἐκτάκτοις συνεδρίαις ἀναγιγνώσκονται καὶ διατριβαὶ τῶν μελῶν. Τῶν δὲ τακτικῶν τὸ ἀντικείμενον εἶναι αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνδέσμου.

Ἄρθρ. 25ον. Διὰ πάσης τὰς ἐκτάκτους συνεδρίας προκπατεῖται ἔγγραφος πρὸς τὰ μέλη

γνωστοποιήσις ἢ δημοσίευσις διὰ δύο τῶν μείζονα κυκλοφορίαν ἔχουσῶν ἐφημερίδων τὴν προτεραιάν τῆς συνδρίας, ὀριζομένου ἐν ταῖς προσκλησίαις τοῦ πρὸς συζήτησιν θέματος.

Ἄρθρ. 26ον. Ἴνα συγκροτηθῇ συνεδρία τοῦ Συνδέσμου πρέπει νὰ παρευρίσκωνται δέκα πέντε (15) τοῦλάχιστον τακτικὰ μέλη.

Ἄρθρ. 27ον. Ἐν ταῖς τακτικαῖς συνεδρίαις ἀναγιγνώσκονται τὰ πρακτικὰ, περίληψις τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ μηνός, γίνονται προτάσεις περὶ ἐκλογῆς μελῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 6ον καὶ 7ον, ἀνακοινώσεσι περὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὸν σκοπὸν τοῦ Συνδέσμου.

Ἄρθρ. 28ον. Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Συνδέσμου ἔχει κῦρος ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπογεγραμμένης παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Περὶ Βιβλιοθήκης.

Ἄρθρ. 29ον. Ὁ Σύνδεσμος τηρεῖ βιβλιοθήκην καὶ ἀναγνωστήριον.

Ἄρθρ. 30ον. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὀρίζεται ποσὸν τι πρὸς ἀγοράν βιβλίων καὶ περιοδικῶν, ὧν ἡ ἐκλογή ἀνατίθεται εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ Σχολῶν.

Ἄρθρ. 31ον. Ὁ Σύνδεσμος, ὅταν ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ τὰ μέσα, συνιστᾷ σχολὰς πρὸς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐκ τῶν συζητήσεων ἀπορρέοντων θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν παιδαγωγικῶν πορισμάτων.

Ἄρθρ. 32ον. Τὰ κατὰ τὰς σχολὰς ταύτας θέλουσιν ὀρισθῆναι λεπτομερῶς, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ἡ ὥρα τῆς συστάσεως αὐτῶν.

ΚΕΦ. Η'.

Περὶ Περιοδικοῦ.

Ἄρθρ. 33ον. Ὁ Σύνδεσμος ἐκδίδει περιοδικὸν παιδαγωγικόν. Τὰ τῆς ἐκδόσεως θέλουσι κανονισθῆναι λεπτομερῶς δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ συνταχθσομένου ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐγκριθσομένου ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου.

Μέχρι δὲ τέλους Σεπτεμβρίου ἐ. ἔτους ἐκδίδει τοῦτο τὸ Διοικ. Συμβούλιον.

ΚΕΦ. Θ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 34ον. Ὁ Σύνδεσμος ἔχει σφραγίδα, ἣτις φέρει ὡς σύμβολον τὴν προτομὴν τοῦ Σωκράτους, περίξ δὲ τὰς λέξεις «Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Δημοδιδασκάλων».

Ἄρθρ. 35ον. Ἡ ἐπέτειος τῆς συστάσεως τοῦ Συνδέσμου, ἰορτάζεται ἐκάστοτε, καθ' ἣν ἡμέραν ἤθελεν ὀρίσει τὸ Διοικ. Συμβούλιον.

Ἄρθρ. 36ον. Ὁ Σύνδεσμος ἀναγράφει δωρητὰς αὐτοῦ τοὺς προσφέροντας δωρεὰν χρηματικὴν τοῦλάχιστον δραχμῶν ἑκατὸν (100), εὐεργέτας δὲ τοὺς προσφέροντας ἄνω τῶν πεντακοσίων (500) δραχμῶν· μεγάλους δὲ εὐεργέτας τοὺς ἐκ δύο χιλιάδων καὶ ἄνω. Ἐτι δὲ ἀνακηρύσσει εὐεργέτας ἢ μεγάλους εὐεργέτας, οὓς ἔνεκα μεγάλων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν ἤθελε κρίνη ἀξίους τοῦ τίτλου τούτου.

Ἄρθρ. 37ον. Ἀναθεώρησις διατάξεων ὠρισμένων τοῦ Καταστατικοῦ ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ ἔτος καὶ ἂν προταθῇ ὑπὸ εἴκοσι πέντε τοῦλάχιστον μελῶν δι' αἰτήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Συμβούλιον. Ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὴν τοιαύτην αἴτησιν εἰς τὴν ἀμέσως τακτικὴν συνεδρίαν μετὰ πρόσκλησιν ἐιδικὴν πρὸς τοῦτο δημοσιευομένην πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν εἰς δύο ἑφημερίδας.

Ἐψηφίσθη καὶ ἐπεκυρώθη τῇ 16ῃ Ἰουνίου τοῦ 1901, μεταρρυθμισθέντος τοῦ ἀπὸ τῆς 18ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1892 τοιοῦτου, καὶ ἤρξατο ἀμέσως ἰσχύων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Γ. Ἀρβανίτης πρόεδρος, **Ι. Μαχαίρας** ἀντιπρόεδρος, **Ἰω. Τζίβας** γραμματεὺς, **Δ. Κουτσουλόπουλος** ταμίας, **Σπ. Χαρίτος**, **Ν. Ἰωαννίδης**, **Τ. Σταυρόπουλος** σύμβουλοι.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἀθῆναι τῇ 25 Αὐγούστου 1901.

Ὁ πρόεδρος Ὁ γραμματεὺς
ΓΕΩΡ. Π. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ Ι. ΤΖΙΒΑΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ἐλπίζομεν πάντες οἱ συνάδελφοι νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸν Σύνδεσμον τὰς δραχμὰς δύο, οἱ μὲν ἐγγεγραμμένοι μέλη μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, ὅπως μὴ διαγραφῶσι, οἱ δὲ λοιποὶ, ὅπως ἐγγραφῶσι τοιοῦτοι, δηλοῦντες προσέτι τὴν πατρίδα, τὸν βαθμὸν καὶ τὸ σχολεῖον, ἐν ᾧ ὑπηρετοῦσιν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὸ Καταστατικὸν αὐτοῦ, παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσι τοῦτο τὸ πολὺ μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου ἔ. ἔ.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνάδελφοι τῶν πρωτενουσῶν τῶν δήμων ἢ ἐπαρχιῶν, ὅπως ἀναλάβωσι τὴν φροντίδα καὶ ἀποστείλωσι ἀνὰ ἕν συνημμένον ἀντίτυπον τοῦ παρόντος Περιοδικοῦ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς δημοδιδασκάλους τοῦ δήμου των.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων δημοδιδασκάλων κ. Γεώργιος Ἀρβανίτης κατοικεῖ ἐν ὁδῷ Καλλέργη ἀριθ. 2.

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγραφεῖς διδακτικῶν καὶ λοιπῶν βιβλίων, ὅπως εὐαρεστοῦμενοι πέμψωσιν ἀντίτυπα τούτων πρὸς καταρτισμὸν βιβλιοθήκης τοῦ Συνδέσμου.

Τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ Περιοδικοῦ τούτου ἀποστέλλεται πρὸς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους, μέλη καὶ μὴ τοῦ Συνδέσμου, τὰ δὲ ἐπόμενα θὰ ἀποστέλλωνται μόνον εἰς τὰ μέλη.

Ἐὐχαρίστως ἀγγέλλομεν, ὅτι ὁσον οὕτω ἐκδίδεται περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Λημ. Ἐκπαίδευσις» ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Δουκάκη, πρῶτῃν Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτ. Σχολείων.

Τύποις Ἀποδολοπούλου.